

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

αCTIVATED

Τόμος 20 • Τεύχος 9

Η ΟΜΠΡΕΛΑ

Η καλοσύνη ενός ξένου

Το λίγο σου το φως

Τρόποι να κάνεις τη διαφορά

Τρεις διαφορετικές ζωές

Γιατί θα μας θυμούνται

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Κάποτε ο Ραλφ Γουάλντο Έμερσον έγραψε το εξής, «Ο σκοπός της ζωής δεν είναι να είμαστε ευτυχημένοι. Είναι να είμαστε χρήσιμοι, έντιμοι, συμπονετικοί, να έχουμε φέρι κάποια διαφορά στον κόσμο μας, επειδή ζήσαμε και ζήσαμε σωστά».

Δεν ξέρω για εσάς, αλλά για μένα αυτό ακούγεται σαν μια πρόκληση. Συχνά είναι πραγματικά δύσκολο το να αναλάβουμε δράση και να κάνουμε τη διαφορά και τις περισσότερες φορές θα ταλαιπωρηθούμε κάπως, συν το γεγονός ότι θα πρέπει να προσμένουμε κάποιες φορές τη ζωή μας να παρεκκλίνει απ' τη πορεία που είχαμε σχεδιάσει. Κι όμως, η ιστορία είναι γεμάτη από άνδρες και γυναίκες που ανέλαβαν δράση, έκαναν θυσίες και έπαιξαν τον δικό τους ρόλο στο να γίνει η διαφορά – και είχε σαν αποτέλεσμα αυτοί οι ίδιοι να αλλάξουν προς το καλύτερο και να γίνουν πιο ευτυχημένοι απ' αυτό.

Πάρτε για παράδειγμα τον απόστολο Παύλο. Πιθανόν να μην είχε δικό του σπίτι, χωράφια ή ζωντανά. Δεν είχε σύζυγο, ούτε παιδιά. Δεν είχε σταθερό εισόδημα, ούτε πληρωμένες διακοπές. Υπέφερε σχεδόν απίστευτους διωγμούς,¹ και πέρασε τις τελευταίες του μέρες μέσα σε ένα μπουντρούμι μιας ξένης χώρας. Όμως οι επιστολές του είναι αλατισμένες με λέξεις όπως «χαρά», «ευφροσύνη», «αγαλλίαση» και «ευτυχία».

Η Βίβλος λέει, «Επειδή, ο Θεός μας σχεδίασε να κάνουμε καλά έργα και γι' αυτό έστειλε τον Χριστό να μας κάνει αυτό που είμαστε».² Οποτεδήποτε υπηρετούμε τους άλλους με οποιονδήποτε τρόπο, στην ουσία υπηρετούμε τον Θεό και εκπληρώνουμε έναν απ' τους σκοπούς Του για εμάς – το να ζούμε για αυτό που δημιουργήθηκε.

Ο Βρετανός ποιητής Ντβίντ Γουάιτ το έθεσε έτσι: «Όταν κάποιος θα ψάχνει ανάμεσα στα χόρτα για να διαβάσει τι γράφει πάνω στο μνήμα μου, δεν θέλω να γράφει: 'Πλήρωσε τις δόσεις του αυτοκινήτου του'». Ούτε κι εγώ το θέλω αυτό. Δημιουργήσαμε για σπουδαιότερα πράγματα. Ο Θεός χρησιμοποίησε τον Παύλο και μπορεί να χρησιμοποιήσει κι εσάς και εμένα να κάνουμε τη διαφορά.

Για περισσότερες πληροφορίες για το Activated, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ronan Keane

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suci

© 2019 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-224-X

1. βλ. Κορινθίους Β' 11:23-28

2. Εφεσσίους 2:10

Η ΟΜΠΡΕΛΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΟΑΛΝΤ ΟΥΑΤΕΡΣΟΝ

ΒΡΙΣΚΟΜΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΣΙΜΠΙΑ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΩ ΠΗΓΑΙΝΑ ΚΑΠΟΥ ΜΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ, Ο ΚΑΙΡΟΣ ΑΛΛΑΞΕ ΚΑΙ ΕΔΕΙΧΝΕ ΟΤΙ ΘΑ ΕΒΡΕΧΕ. Καθώς κοιτάξα ψηλά τα μαύρα σύννεφα, ένοιωσα άσχημα που δεν είχα φέρει ομπρέλα μαζί μου. Έδειχνε ότι πολύ γρήγορα θα έριχνε καρεκλοπόδαρα, κάτι το οποίο δεν έγινε αμέσως.

Όμως λίγο αργότερα και ενώ περίμενα να περάσω τη σιδηροδρομική διασταύρωση, όλο το σκηνικό άλλαξε. Ξαφνικά, άρχισαν να πέφτουν μεγάλες σταγόνες βροχής και όλοι γύρω μου άνοιγαν τις ομπρέλες τους και από ότι διάβασα στην οθόνη που υπήρχε εκεί στη διασταύρωση, ανέφερε ότι οι μπάρες στη σιδηροδρομική διασταύρωση θα παρέμεναν κλειστές μέχρι να περάσουν τρία διαφορετικά τραίνα. Θα ήμουν στη βροχή τουλάχιστον για πέντε λεπτά.

Τελικά το πήρα απόφαση ότι θα βρεχόμουν. Στο κάτω-κάτω, δεν ήταν η πρώτη φορά που είχα πιαστεί απροετοίμαστος για βροχή.

Να σου όμως μια κυρία, έρχεται

και κοντοστέκεται δίπλα μου. Δεν είχε τίποτα το ξεχωριστό πάνω της, ούτε θα την πρόσεχα καν αν δεν γινόταν αυτό που συνέβη στη συνέχεια. Σηκώνει την ομπρέλα της ψηλά πάνω και από τους δύο μας, ώστε να μη βρέχομαι κι εγώ. Ξαφνιασμένος την ευχαρίστησα. Μου χαμογέλασε λίγο και δεν είπε τίποτα άλλο. Τι θα μπορούσε να πει ενώ περιμέναμε να περάσουν τα τραίνα, κι εγώ αντιλήφθηκα ότι ούτε κι εγώ είχα κάτι να της πω. Ήταν ένα από εκείνα τα άτομα που χωρίς δεύτερη σκέψη προβαίνουν σε πράξεις καλοσύνης. Όταν τελικά περάσαμε τις γραμμές μαζί, στη συνέχεια τραβήξαμε προς διαφορετικές κατευθύνσεις.

Όπως και η ζωή του καθενός, έτσι και η δική μου είναι γεμάτη από απλές ευκαιρίες στο να κάνω κι εγώ κάτι καλό για να βοηθώ τους γύρω μου και να είμαι ένα παράδειγμα της αγάπης του Θεού, όπως έκανε και εκείνη η

κυρία την ημέρα εκείνη. Και οποτεδήποτε περνάει από τον νου μου η σκέψη ότι δεν υπάρχει λόγος για να δείχνω καλοσύνη στους ξένους, η ανάμνηση εκείνης της ευγενικής κυρίας που μοιράστηκε την ομπρέλα της μαζί μου, μου είναι μια καλή υπενθύμιση να το κάνω.

Και κάτι πιο σημαντικό ακόμα, αντιλαμβάνομαι πως η κάθε ξεχωριστή κίνηση ή ευγενική πράξη ή στοργική λέξη ίσως να δείχνουν απλές, όμως μπορούν να

Να θυμάστε πως δεν υπάρχει κάτι τέτοιο όπως μια απλή πράξη καλοσύνης. Η κάθε πράξη δημιουργεί έναν κυματισμό θεωρητικά χωρίς τέλος. – Σκοτ Άνταμς (γεννημένος το 1957)

ανοίξουν έναν κόσμο καλοσύνης σε εκείνους που συναντώ στο μονοπάτι μου, έτσι δεν είναι; Επειδή είμαι σίγουρος πως εκείνη η κυρία μπορεί να έχει ξεχάσει την καλοσύνη που έδειξε σε έναν μουσκεμένο έφηβο πριν από τόσα χρόνια – εγώ όμως δεν την ξέχασα.

Ο ΡΟΑΛΝΤ ΟΥΑΤΕΡΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

**Η ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ
ΘΕΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΥΝΟΡΑ,**

είναι αναλλοίωτη και απεριόριστη. Προσφέρεται δωρεάν, όπως και να 'χει. Ο καθένας μας έχει αμαρτήσει και η αμαρτία μας χωρίζει απ' τον Θεό. Εντούτοις ο Θεός, μας αγαπά. Δεν σημαίνει ότι αγαπά οτιδήποτε κάνουμε εμείς, όμως μας αγαπά. Στην ουσία, αγαπά την ανθρωπότητα τόσο πολύ ώστε να γεφυρώσει το χάσμα που προξενήθηκε απ' τις δικές μας αμαρτίες και τα δικά μας σφάλματα και αυτό το έκανε μέσω της θυσίας του Γιου Του, Ιησού. «Επειδή, ο Χριστός, όταν εμείς ήμασταν ακόμα ασθενείς, πέθανε κατά τον ορισμένο καιρό για χάρη των ασεβών. Ο Θεός, όμως, δείχνει τη δική Του αγάπη σε μας, επειδή, ενώ εμείς ήμασταν ακόμα αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για χάρη μας».¹

1. Ρωμαίους 5:6,8

2. βλ. Ματθαίου 22:37-40

3. βλ. Ματθαίου 5:16

4. βλ. <http://www.turnbacktogod.com/story-unconditional-love>

5. Ιωάννη Α' 3:16

6. Ιακώβου 1:27

7. *Ο Καθημερινός μας Άρτος*, Φεβρουάριος 6. Από ένα κήρυγμα του Ντένις Ντάβινσον, Η Αυθεντική Πίστη Έχει Αποτέλεσμα, Οκτώβριος 26, 2009

8. *Μια Ζωή Καθοδηγούμενη από Σκοπό* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2002), 126

Ο Θεός μας αγαπά όχι λόγω του ποιοι είμαστε *εμείς* αλλά λόγω του ποιος είναι *Αυτός*. Στην ουσία, δεν αγαπά απλά εσάς κι εμένα και όλους τους άλλους Χριστιανούς που εκτιμάνε τη σπουδαία θυσία που έκανε Αυτός με το να δώσει τον μονογενή Του Γιο να πεθάνει για εμάς, αλλά αγαπά και τον κάθε άνθρωπο πάνω στη γη, ισότιμα και ανιδιοτελώς. Ακόμα και αν κάποιος δεν έχει ακούσει ποτέ για τον Θεό, ακόμα και αν κάποιος λέει ότι Τον μισεί, ο Θεός δεν παύει να αγαπά ανιδιοτελώς το άτομο εκείνο. Η αγάπη του Θεού είναι απροσμέτρητη. Είναι τέλεια.

Ο κάθε άνθρωπος είναι πολύτιμος για τον Θεό, ανεξάρτητα από ηλικία, φυλή, εθνικότητα, φυσικό παρουσιαστικό, οικονομική κατάσταση, θρησκευτικά πιστεύω, πολιτική προσχώρηση ή σεξουαλικό προσανατολισμό. Ίσως να μην μας αρέσουν τα πιστεύω του καθενός, ο τρόπος ζωής που κάνουν ή οι επιλογές του. Ίσως να μην συμφωνούμε με τις πολιτικές τους πεποιθήσεις ή τις προσωπικές τους γνώμες. Ίσως να διαβιούν χωρίς

σεβασμό στους ηθικούς νόμους του Θεού. Ίσως να έχουν βαλτώσει μέσα στην αμαρτία – όμως όποια και αν είναι η κατάσταση τους, ο Θεός τους αγαπά.

Ο Ιησούς έχει πει ότι οι δύο σπουδαιότερες εντολές είναι, να αγαπάμε τον Θεό και να αγαπάμε τους άλλους,² και μας έχει ειπωθεί να αφήνουμε το φως μας να λάμπει, ώστε οι άλλοι να βλέπουν τις καλές μας πράξεις και να δοξάζουν τον Θεό.³ Αυτό το κάλεσμα για δράση δείχνει ότι ο Θεός μας ζητά να αλληλοεπιδρούμε με τους άλλους με τρόπο που να αντικατοπτρίζει Αυτόν και να συμπεριφερόμαστε

στους άλλους με αγάπη, συμπόνια και έλεος, όπως κάνει κι Αυτός. Βέβαια αυτό απαιτεί συχνά και κάποιες θυσίες. Όμως όταν σκέφτεστε τη θυσία που έκανε ο Ιησούς για εμάς, στην πραγματικότητα δεν υπάρχει σύγκριση.

Υπάρχει μια ιστορία για ένα μικρό κοριτσάκι με το όνομα Λιζ, η οποία έπασχε από μια σπάνια και σοβαρή ασθένεια. Η μόνη της πιθανότητα να γίνει καλά, ήταν με το να γίνει μια μεταγγιση αίματος απ' τον πεντάχρονο αδελφό της, ο οποίος επέζησε από μια παρόμοια ασθένεια και είχε αναπτύξει τα αντισώματα που χρειαζόταν αυτή για να ξεπεράσει την ασθένεια που είχε.

Ο γιατρός εξήγησε την κατάσταση στον μικρό της αδελφό και ρώτησε το αγοράκι αν θα ήταν πρόθυμο να δώσει το αίμα του στην αδελφή του. Αυτό δίστασε για λίγο, πήρε μια βαθειά ανάσα και είπε, «Ναι, θα το κάνω για να τη σώσω».

Καθώς γινόταν η μεταγγιση, το αγοράκι βρισκόταν στο κρεβάτι δίπλα στην αδελφή του και χαμογέλαγε όπως και όλοι εκεί, βλέποντας το χρώμα να επιστρέφει στα μάγουλα της αδελφής του. Στη συνέχεια το προσωπάκι του άρχισε να κιτρινίζει κάπως και έπαψε να χαμογελά. Κοίταξε τον γιατρό και τον ρώτησε με τρεμάμενη φωνή, «Θα αρχίσω να πεθαίνω αμέσως;»

Το αγοράκι είχε παρεξηγήσει τον γιατρό, νομίζοντας ότι έπρεπε να δώσει όλο του το αίμα στην αδελφή του με σκοπό να την σώσει.⁴

Πόσο υπέροχο και στοργικό αυτό το παράδειγμα αγάπης! Η Βίβλος λέει, «Από τούτο έχουμε γνωρίσει την αγάπη, επειδή ο Ιησούς την ψυχή Του έβαλε για χάρη μας· κι εμείς οφείλουμε να βάζουμε τις ψυχές μας για χάρη των αδελφών».⁵

Ο απόστολος Ιάκωβος έγραψε πως η πραγματική εφαρμογή της πίστης αποτελείται από δράση, τόσο εξωτερική όσο και από μια εσωτερική. Εξωτερική προς τους άλλους με πρακτικούς τρόπους και εσωτερική με μια πλήρη αφοσίωση στον Θεό. Είπε:

«Θρησκεία καθαρή και χωρίς ψεγάδι μπροστά στον Θεό και Πατέρα είναι τούτη: Να επισκέπτεται τους ορφανούς και τις χήρες στη θλίψη τους, και να τηρεί τον εαυτό του αμόλυντο από τον κόσμο».⁶

Στο βιβλίο του *Well Done*, ο Ντέιβ Τόμας είπε, «Οι Χριστιανοί που σηκώνουν τα μανίκια τους, βλέπουν τον Χριστιανισμό σαν πίστη και πράξη. Συνεχίζουν να αφιερώνουν χρόνο στο να συνομιλούν με τον Θεό μέσω της προσευχής, μελετάνε τη Γραφή, είναι υπέρ-δραστήριοι στην εκκλησία τους και διαδίδουν τον Λόγο του Θεού στους άλλους».⁷

Όπως ανέφερε και ο Ρικ Γουόρεν στο βιβλίο του, *Μια Ζωή Καθοδηγούμενη από Σκοπό*, «Στον ουρανό ο Θεός δεν θα μας πει, 'Πες μου για τη σταδιοδρομία σου, τον τραπέζικό σου λογαριασμό και τα χόμπι σου'. Αντιθέτως θα κάνει μια ανακεφαλαίωση του πώς φερθήκατε στους άλλους, ειδικά σ' εκείνους που είχαν ανάγκη».⁸

Ο Ιησούς έθεσε το παράδειγμα του τι σημαίνει «σηκώνω τα μανίκια μου και κάνω κάτι». Συνεχώς έδειχνε αγάπη στους άλλους. Συμπόνεας, σπλαχνιζόταν και βοηθούσε με αγάπη εκείνους που το είχαν ανάγκη. Έδειχνε έλεος. Έδειχνε καλοσύνη. Τάισε τους πεινασμένους και θεράπευσε τους ασθενείς. Αντιστάθηκε στο κακό και την αδικία.

Ας κάνουμε ό,τι μπορούμε ώστε να είμαστε ορατά παραδείγματα της αγάπης του Θεού για την ανθρωπότητα, με το να μοιραζόμαστε Αυτόν και την αγάπη Του με εκείνους που το έχουν ανάγκη – τόσο πνευματικά, με το να τους μαθαίνουμε για τον Ιησού, αλλά και πρακτικά, με το να φροντίζουμε τις διάφορες ανάγκες τους.

Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΙΚΟ ΑΡΘΡΟ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΝΑ ΚΑΠ

ΝΑ ΔΙΝΕΙΣ Ή

Ο ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ ΕΙΧΕ ΠΕΙ ΚΑΠΟΤΕ, «Η γη μπορεί να προσφέρει αρκετά για τις ανάγκες του καθενός, όχι όμως για την απληστία του καθενός». Είναι εύκολο να πεις, «Οι πλούσιοι θα πρέπει να δίνουν στους φτωχούς για να λυθεί το πρόβλημα της πείνας!» Όταν όμως είναι η σειρά μας να δώσουμε, τότε τα πράγματα μπορεί να γίνουν πιο δύσκολα απ' ό,τι νομίζουμε.

Μια φορά είχα ένα ρολόι χειρός πολύ μονάτο. Αν και ήταν κάπως αγοράριστικό, αυτό δεν με πείραζε καθόλου. Είχε όλα τα χρονομέτρα και τις εφαρμογές που ήθελα. Το ρολόι αυτό άρεσε στον μικρότερο αδελφό μου και με ρώτησε αν θα μπορούσα να του το δώσω. Του είπα ότι μου ήταν αδύνατο να αποχωριστώ ένα τόσο καταπληκτικό ρολόι. Λίγο αργότερα όμως, αυτό το αξιολάτρευτο ρολόι μου, έπεσε και έσπασε. Τότε σκέφτηκα πόσο ανόητο ήταν εκ μέρους μου, που δεν το είχα δώσει στον μικρότερο αδελφό μου, ο οποίος ήταν πολύ πιο

σημαντικός για μένα, απ' ό,τι εκείνο το ρολόι χειρός. Ίσως να μην του είχε κρατήσει για πολύ καιρό, τουλάχιστον όμως θα το είχε απολαύσει για λίγο. Και πιο σημαντικό από το ρολόι, η πράξη του να του δώσω κάτι, θα ήταν κάτι το ξεχωριστό για αυτόν, κάτι που θα θυμόταν για πολύ καιρό.

Αυτό το γεγονός προσπάθη να το θυμάμαι, όποτε τείνω να φέρομαι κάπως εγωιστικά με τα προσωπικά μου αντικείμενα ή όταν αρχίζω να τους δίνω περισσότερη αξία απ' ό,τι πρέπει. Το να έχεις ωραία πράγματα και μαραφέτια είναι υπέροχο. Στις μέρες μας, τα «πρέπει να τα έχω» μαραφέτια είναι ατέλειωτα – από τα έξυπνα κινητά, τα iPad, τα λάπτοπ και τα βιντεοπαιχνίδια έως και τις οικιακές τρισδιάστατες τηλεοράσεις. Αν έχετε μερικά απ' αυτά τα ωραία πράγματα και τα απολαμβάνετε και σας βοηθάνε με την εργασίας σας ή τις σπουδές σας και είναι επίσης και πηγή διασκέδασης, η τεχνολογία μπορεί να είναι φανταστική.

Όμως κάπου-κάπου, καλό είναι να κάνετε ένα βήμα πίσω και να φαντάζεστε πως θα ήταν, αν μια μέρα όλα αυτά τα αντικείμενα εξαφανίζονταν όλως ξαφνικά. Μετά από κάποια αρχικά συμπτώματα στέρησης, θα αντιληφθείτε πως η ζωή συνεχίζει να υφίσταται, χωρίς την ύπαρξη τόσων υλικών αγαθών. Αυτό που έχει μεγαλύτερη σπουδαιότητα είναι τα αγαπημένα μας πρόσωπα – οι φίλοι μας και τα μέλη της οικογένειάς μας. Μερικές φορές ξεχνάμε αυτήν την αλήθεια, και τείνουμε να ενεργούμε κάπως εγωιστικά.

Η πράξη του να δίνουμε, δεν βοηθά μόνο εκείνους στους οποίους προσφέρουμε, αλλά κι εμάς επίσης. Στο Λουκά 6:38 λέει, «Δίνετε και θα σας δοθεί». Μερικές φορές, αυτό που θα λάβετε πίσω μπορεί να είναι κάτι το απτό, συχνά όμως, τις περισσότερες φορές, αυτό που λαμβάνετε, είναι η ικανοποίηση για το ότι κάνατε κάτι καλό. Δώσατε ποτέ σε κάποιον κάτι το οποίο χρειαζόταν πραγματικά ή

ΝΑ ΜΗ ΔΙΝΕΙΣ

ήθελε να έχει, είδατε πως έλαμπε το πρόσωπό τους από χαρά; Το συναίσθημα αυτό είναι εκπληκτικό!

Μια παλιά Αμερικάνικη ταινία από τη δεκαετία του '30 με τον τίτλο *Ο Άνθρωπος Που Παρίστανε τον Θεό* έχει να κάνει με έναν πλούσιο πιανίστα ο οποίος έχασε την ακοή του από μια έκρηξη βόμβας. Τελικά ξεπέρασε την κατάθλιψή του, μαθαίνοντας να διαβάσει τα χείλη των ανθρώπων. Παρατηρούσε τους ανθρώπους που έκαναν περίπατο στο Κεντρικό Πάρκο της Νέας Υόρκης και ενώ συζητούσαν τα προβλημάτά τους και τα βάσανά τους, αυτός έκανε ό,τι μπορούσε για να τα επιλύσει, με κάποιο ανώνυμο τρόπο. Νομίζω πως κάτι τέτοιο όταν γίνεται είναι κάτι το εκπληκτικό, το να γνωρίζεις δηλαδή τις ανάγκες των άλλων και να μπορείς να τις εκπληρώνεις με έναν κρυφό τρόπο.

Όμως τότε είναι που επέρχεται και η στιγμή της αλήθειας. Μου είναι εύκολο να σκέπτομαι πως αν μια μέρα είχα ένα εκατομμύριο δολάρια, θα

μου άρεζε πολύ να τα έδινα σε καλούς σκοπούς, ή να συλλογίζομαι όλα τα σπουδαία πράγματα που θα έκανα για την οικογένειά μου με τόσα πολλά χρήματα, όμως όταν παρουσιάζεται η ευκαιρία να δώσω λίγο μόνο απ' τον ελεύθερο χρόνο μου ή να κάνω μια χάρη που θα μου κόστιζε εδώ και τώρα, τότε αισθάνεσαι την πραγματική ουσία του να δίνεις.

Προσωπικά έχω τη δική μου περιγραφή, για το τι σημαίνει να δίνεις πραγματικά από την καρδιά σου. Δεν σημαίνει απλά το να κάνεις ορατές ενέργειες, με το να βοηθάς τους φτωχούς ή τους ενδεείς, αλλά και να βρίσκεσαι επίσης δίπλα στους άλλους, προσφέροντας ένα χέρι βοήθειας. Σημαίνει το να δίνεις με αυτοθυσία και να μην ζητάς, ούτε να προσμένεις κάποιο αντάλλαγμα. Σημαίνει το να υπερβαίνεις τις προσωπικές σου προτεραιότητες. Η αγάπη και η ευγένεια εκείνων που τους αρέσει να δίνουν, είναι προφανείς στις πράξεις τους και η ζωή τους είναι ένα παράδειγμα

μιας πρόσχαρης και ανιδιοτελούς προσφοράς.

Πόσο θα μου άρεζε να με θυμούνται κατ' αυτό τον τρόπο! Σίγουρα όλοι μας έχουμε τις εγωιστικές μας στιγμές και η ανθρώπινη φύση τείνει να αναζητά το μονοπάτι της αποφυγής, όμως το να είμαστε γενναιόδωροι είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να επιδιώκουμε. Μερικές φορές το να δίνουμε μπορεί να είναι κάτι το πολύ απλό, όπως ένα ειλικρινές κομπλιμέντο, μια αγκαλιά ή λίγα λόγια εκτίμησης. Μπορεί επίσης να είναι και το να δίνουμε το αγαπημένο μαραφέτι στον μικρό μας αδελφό ή αδελφή, όταν αυτό θα σήμαινε τόσα πολλά γι' αυτούς.

Η ΤΙΝΑ ΚΑΠ ΕΙΝΑΙ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ. ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕ ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΒΟΗΘΑ ΝΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΕΙ ΧΡΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΕΓΧΕΙΡΜΑΤΑ. ■

ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ. Ένας υπέροχος τρόπος να έχεις μια γρήγορη συνολική εικόνα για τη ζωή κάποιου, είναι μέσα από ιστορικές ταινίες, βιβλία και ακόμα και το Ίντερνετ. Μέσα απ' τα αξιέπαινα ή αποτροπιαστικά παραδείγματά τους, μπορούμε να δούμε πως αναπτύσσεται μια ζωή και πως τελειώνει – είτε σε φήμη, ντροπή ή ίσως και σε αφάνεια. Μερικές φορές η πλοκή προσεγγίζει μέρη που κανένας μυθιστοριογράφος δεν θα τολμούσε να πλησιάσει.

Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η Λίλιας Τρότερ (1853-1928). Πρόσφατα είδα ένα ντοκιμαντέρ για τη ζωή της, με τον τίτλο *Πολλά Όμορφα Πράγματα*, στο οποίο, αυτό που με άγγιξε ήταν η αποφασιστικότητά της και η αφοσίωσή της στο να είναι πιστή στα πιστεύω της. Απαρνήθηκε τη φήμη και την επιτυχία που θα της πρόσφερε η ζωή, ως μια καταξιωμένη καλλιτέχνη και έζησε σε σχετική αφάνεια, περνώντας 40 χρόνια απ' τη ζωή της στην Αλγερία, βοηθώντας άλλες γυναίκες εκεί να μάθουν κάποιου είδους εργασία, με σκοπό να τις βοηθήσει να κάνουν μια καλύτερη ζωή. Δεν εγκατέλειψε εντελώς τα δημιουργικά της ταλέντα, επειδή αυτά εξελίχθηκαν ενώ βρισκόταν στην Αλγερία, όμως δεν το έκανε προς δική της δόξα, ή με τον τρόπο που ήθελαν μερικοί άλλοι καλλιτέχνες να το κάνει. Η Λίλιας δημιούργησε τέχνη επειδή της άρεζε να παρατηρεί τη φύση και τους ανθρώπους και ήθελε να μοιράζεται το πάθος της αυτό με τους άλλους.

Τα ημερολόγιά της είναι γεμάτα από εικόνες και σημειώσεις από αυτά που είχε μάθει από τους άλλους και τη φύση: «Οι μαργαρίτες, μου μαθαίνουν ένα μάθημα πίστης», και «Ο γαλακτώδης παγετώνας μιλούσε με τη φωνή του Θεού». Τα γραπτά της Λίλιας δείχνουν πως ήταν παθιασμένη με την περιπέτεια της ζωής, της μάθησης και της προσαρμογής σε μια νέα κουλτούρα και γλώσσα. Τα τελευταία της λόγια ήταν, «Ήμουν πιο ζωντανή και είχα πιο πολλή χαρά, δημιουργικότητα και πλούτο απ' ό,τι αν είχα παραμείνει στο Λονδίνο».

Ο Θεός την είχε καλέσει να επιτελέσει κάτι δύσκολο όταν αυτή εγκατέλειψε τις ανέσεις, όμως απόλαυσε την περιπέτεια που της προσέφερε. Η επίδρασή της δεν μετριόταν μόνο με την τέχνη της, αλλά και από την συνεχή επίδραση που είχε στις ζωές εκείνων των γυναικών που επηρέασε. Μερικές φορές φαινόταν λες και πότιζε την άμμο, χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Όμως ακόμα και στην έρημο, υπάρχουν υπόγεια ποτάμια με νερό. Τα δένδρα προσεγγίζουν αυτούς τους πόρους με το να στέλνουν τις ρίζες τους βαθειά. Η Λίλιας ήταν σαν αυτό το δένδρο, με μια πίστη που πήγαινε βαθειά.

Τα έργα της Λίλιας παρέμεναν ως επί το πλείστον σε προσωπικές συλλογές και μουσεία, θαμμένα σε υπόγεια, μέχρι που πρόσφατα, οι ιστορικοί της τέχνης άρχισαν να τα ανακαλύπτουν. Όμως αν η επιτυχία μετρείται από την επιρροή που είχε στις ζωές των άλλων και τη βελτίωση των συνθηκών που διαβίωσαν, η Λίλιας Τρότερ ήταν σαφώς

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΟΥΡΤΙΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ

ΤΡΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΖΩΕΣ

1. Ματθαίου 6:19-21
2. <http://elixirmime.com>

επιτυχημένη και η επίδραση της συνεχίζεται ακόμα και σήμερα.

Από την άλλη πλευρά τώρα, υπάρχει μια εντελώς διαφορετική υπόθεση, όπως αυτή παρουσιάζεται στο δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ με το όνομα *Νάρκος*, για τη ζωή του Πάμπλο Εσκομπάρ (1949-1993), που αναφέρεται στον Κολομβιανό βαρόνο της κοκαΐνης και των ναρκωτικών. Αν και ήταν ο πλουσιότερος εγκληματίας που υπήρξε στην ιστορία, έχοντας συσσωρεύσει γύρω στα 55 δισεκατομμύρια δολάρια (σε σημερινή αξία), εντούτοις, πνευματικά ήταν πάμπτωχος. Όπως είπε και ο Ιησούς, «Μη θησαυρίζετε για τον εαυτό σας θησαυρούς επάνω στη γη, όπου το σκουλήκι και η σκουριά τούς αφανίζει, και όπου κλέφτες κάνουν διάρρηξη και κλέβουν· αλλά, θησαυρίζετε στον εαυτό σας θησαυρούς στον ουρανό, όπου ούτε σκουλήκι ούτε σκουριά τούς αφανίζουν, και όπου κλέφτες δεν κάνουν διάρρηξη ούτε κλέβουν. Επειδή, όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας».¹

Η ματαιότητα στον πλούτο του Πάμπλο Εσκομπάρ μπορεί να φανεί ξεκάθαρα στο γεγονός ότι το 10% όλων των μετρητών του είχε φαγωθεί από τα τρωκτικά και δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν λόγω της αλλοίωσης που είχαν υποστεί. Όταν κάποτε έπρεπε να κρυφτεί επειδή ήταν καταδικώμενος απ' την αστυνομία, αυτός έκαιγε σωρούς από χαρτονομίσματα για να μην ξεπαγιάσει από το κρύο, ενώ στο τέλος, όλος του ο πλούτος, αποδόθηκε στην κυβέρνηση της

Κολομβίας.

Εκτός από τη ματαιότητα του πλούτου του, αναλογιστείτε τον θάνατο και την καταστροφή που άφησε η εποχή του Εσκομπάρ στο πέρασμά της. Χιλιάδες πέθαναν στη διάρκεια της βασιλείας του ως «Βασιλιάς της Κόκας», απ' τα όσα άσχημα συνέβησαν, ενώ η Κολομβία είχε αποκτήσει το παρατσούκλι, «παγκόσμια πρωτεύουσα των δολοφονιών». Η αρνητική επίδραση εκείνων που χάθηκαν τότε και υπέφεραν είναι ανυπολόγιστη.

Όμως ακόμα κι εδώ υπάρχει μια αχτίδα ελπίδας. Ο γιος του Πάμπλο, ο Χουάν Πάμπλο Εσκομπάρ Χενάο, προσπάθησε να κάνει κάτι για τα θύματα της οργής του πατέρα του, κάνοντας ο ίδιος ένα ντοκιμαντέρ, με το οποίο ζητάει συγχώρεση απ' τον λαό της Κολομβίας, για όσα διέπραξε ο πατέρας του και σε οποιονδήποτε υπέφερε από τις αμαρτίες του πατέρα του. Αντί να ρίχνει λάδι στη φωτιά και να ζητά εκδίκηση, ο γιος του Πάμπλο προσπαθεί να βάλει σε εφαρμογή τις παραινήσεις του Θεού, εκείνες που μας λένε να ζητάμε συγχώρεση από εκείνους τους οποίους αδικήσαμε και να συγχωρούμε εκείνους που μας αδικήσαν.

Τρεις εντελώς διαφορετικές προσωπικότητες και τρεις κληρονομίες. Εμείς τι ρόλο θα παίξουμε και πώς θα μας θυμούνται οι άλλοι όταν αναχωρήσουμε από εδώ;

Ο ΚΙΟΥΡΤΙΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ² ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΑ ΧΟΝΤΛΕΡ

ΠΩΣ ΜΠΟΡΩ ΕΓΩ ΝΑ ΚΑΝΩ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ;

ΟΠΟΤΕ ΜΠΑΙΝΩ ΣΤΟ FACEBOOK Η ΔΙΑΒΑΖΩ ΤΑ ΝΕΑ ΣΤΟ INTERNET ή ρίχνω μια ματιά στις επικεφαλίδες των εφημερίδων στο περίπτερο, βλέπω να συμβαίνουν συνεχώς απείσια πράγματα σε όλο τον κόσμο και αυτό με κάτι να νοιώθω κάτι ανάμεσα σε οργή και απόγνωση.

Στα κοινωνικά μέσα, υπάρχουν σχόλια του τύπου, «Αυτό είναι λυπηρό!» ή «Μισώ αυτό που συμβαίνει!» Αν και συμφωνώ με αυτά που λένε, προσωπικά νοιώθω ότι δεν χρειάζονται. Πώς μπορεί κάτι που αναφέρει ότι νοιώθουμε δυσαρέσκεια με τις καταστροφές, να βοηθήσει εκείνους των οποίων οι ζωές είναι καταστραμμένες απ' αυτά που τους συνέβησαν;

Πώς θα μπορούσα εγώ να κάνω κάτι για όλα αυτά; Να γεμίσω μια μεγάλη βαλίτσα με είδη πρώτων βοηθειών και να πάω εκεί που γίνεται πόλεμος; Να ανοίξω το σπίτι μου για άστεγες οικογένειες; Να ανεβάσω ένα βίντεο στο YouTube εκθέτοντας τις αθλιότητες του μπουλινγκ; Πώς θα μπορούσα να κάνω μια πραγματική διαφορά;

Νομίζω ότι το ερώτημα αυτό, είναι πανανθρώπινο εδώ και χιλιετίες: *Τι πρέπει να κάνουμε εμείς για όλες τις φρικαλεότητες που συμβαίνουν στον κόσμο γύρω μας;*

1. Ματθαίου 25:40
2. www.just1thing.com

Ένας άνθρωπος μπορεί να κάνει τη διαφορά και ο καθένας θα πρέπει να δοκιμάσει. — Τζον Φ. Κέννεντι (1917-1963)

Αν δεν μπορείς να ταΐσεις εκατό ανθρώπους, τότε τάισε έναν.
— Μητέρα Τερέζα (1910-1997)

Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο και να τον κάνουμε ένα καλύτερο μέρος. Στα χέρια μας είναι να κάνουμε τη διαφορά. — Νέλσον Μαντέλα (1918-2013)

Μακάρι οι άνθρωποι να αντιλαμβάνονταν ότι όλα είναι δυνατά αν προσπαθήσεις. Τα όνειρα εκπληρώνονται όταν οι άνθρωποι προσπαθούν. — Τέρεη Φοξ (1958-1981)

Είναι εκπληκτικό το τι μπορεί να κάνει ο Θεός με κάτι που δείχνει τόσο δα μικρό, όπως εσείς κι εγώ! — Τζον Μ. Σίχαν (1958-1981)

Μέρος του κόσμου έχει την προσέγγιση του τύπου, δεν γνωρίζω, δεν με νοιάζει. Δεν διαβάζουν τα νέα, αποκλείουν από το μυαλό τους όλα τα προβλήματα και σιγοτραγουδούν όλη μέρα το «Όλα είναι Υπέροχα».

Άλλοι υποθέτουν πως έτσι είναι η ζωή, το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό και είναι εντάξει να πατήσεις πάνω σε κάποιον, επειδή αν δεν το κάνεις εσύ, ίσως το κάνουν αυτοί σε σένα.

Υπάρχουν και άλλοι επίσης, που συμπεραίνουν γεμάτοι απόγνωση, ότι όλα είναι χάσιμο χρόνου. Η ζωή αυτή είναι ελεεινή. Γιατί να προσπαθήσεις να βοηθήσεις κάποιον άλλον; Δεν θα βοηθήσει να αλλάξει και τίποτα.

Πρόσφατα με απασχολούσαν όλα αυτά τα ερωτήματα, και είναι κάτι για το οποίο θα πρέπει να κάνω κάτι για να ησυχάσω. Δεν θέλω να ζω γεμάτη φόβο, άγνοια και κατάθλιψη, όσον αφορά τον κόσμο και προς τα πού τραβάει.

Έτσι λοιπόν, στην αναζήτησή μου, αναλογίστηκα τη ζωή του Ιησού. Στην αρχαία Παλαιστίνη, όπου έζησε Αυτός, υπήρχαν πολλά προβλήματα, πολλά απ' τα οποία είναι τα ίδια με αυτά που αντιμετωπίζουμε κι εμείς σήμερα – φτώχεια, ασθένειες, βάσανα, καταπίεση, φρικαλεότητες και αδιαφορία.

Ο Ιησούς ανταποκρίθηκε με το να

βοηθά καθημερινά τους γύρω Του. Θεράπευε, ενθάρρυνε, ευλογούσε και αποκαθιστούσε την υγεία των ανθρώπων, με αποτέλεσμα εκείνοι τους οποίους ευλόγησε και θεράπευσε να πάνε και να μοιραστούν με άλλους τη χαρά, τα καλά νέα και την ευλογία. Και εκείνοι τους οποίους ευλόγησαν και ενθάρρυναν αυτοί, πιθανόν να έκαναν το ίδιο για κάποιον άλλον. Και αυτή η τακτική διάδοσης και μετάδοσης απ' τη ζωή του Ιησού συνεχίζεται και σήμερα.

Αν δεν μπορείς να αλλάξεις τα πάντα, τότε κάνε τουλάχιστο κάτι. Δείξε καλοσύνη. Γίνε ένα μικρό φως, ένα φωτεινό σημείο μέσα σε έναν σκοτεινό κόσμο. Συνέχισε να νοιάζεσαι.

Το κάθε άτομο που συναντάς κάθε μέρα, δες το σαν μια ευκαιρία να μοιραστείς κάτι όμορφο μαζί του. Μίλησε στην ταμία, χαμογέλασε στους άλλους γονείς που περιμένουν τα παιδιά τους να σχολάσουν, ευχαρίστησε τον δάσκαλο, τον αστυνομικό, τον ταχυδρόμο ή το γκαρσόν. Δείξε ενδιαφέρον στην άστεγη κυρία που βρίσκεται στο πεζοδρόμιο.

Και πήγαινε ακόμα ένα βήμα πιο πέρα με το να δείχνεις γενναιοδωρία. Φανταστείτε πόσο διαφορετικός θα ήταν ο κόσμος μας αν ο κάθε άνθρωπος έκανε κάτι τέτοιο.

Ούτε εσείς, ούτε εγώ πιθανόν να μπορέσουμε να κάνουμε τη διαφορά σε όλο τον κόσμο, μπορούμε όμως να κάνουμε μια *τεράστια* διαφορά στον κόσμο που μας περιβάλλει. Όταν δείχνουμε καλοσύνη σε κάποιον και αυτοί απ' την άλλη δείχνουν καλοσύνη σε κάποιον άλλον, η μετάδοση αυτών των πράξεων μπορεί να επηρεάσει ολόκληρο τον κόσμο!

Έτσι το συμπέρασμα μου είναι, πως ενώ υπάρχουν προβλήματα στον κόσμο μας, για τα οποία εγώ η ίδια δεν μπορώ να κάνω και πολλά, συνήθως υπάρχει κάποιος ή κάτι ακριβώς δίπλα μου που χρειάζεται τη δική μου βοήθεια. Εκεί, μπορώ να κάνω τη διαφορά και θα προσπαθήσω να κάνω ό,τι καλύτερο μπορώ, ώστε να συνεχίσω να είμαι κάποια που νοιάζεται για τους άλλους.

Όταν μπορώ να βοηθήσω πάρα πολύ, θα βοηθήσω πάρα πολύ. Όταν μπορώ να βοηθήσω λίγο, θα βοηθήσω λίγο. Και ανεξάρτητα απ' τη δική μου βοήθεια, θα θυμάμαι πάντα, τα λόγια του Ιησού: «Καθόσον το αυτό κάνατε σε έναν από τούτους τούς ελάχιστους αδελφούς Μου, το κάνατε σε Μένα».¹

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΑΥΤΟ ΠΑΡΩΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑ PODCAST ΣΤΟ JUST 1 THING,² ΕΝΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΣΑΝ ΤΟΝ ΤΙΠ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ

Ο ΤΖΕΪΜΣ ΧΕΡΡΙΟΤ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΕΓΡΑΨΕ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΩΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ ΣΤΟ ΣΚΛΗΡΟ ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ ΝΤΕΪΛΣ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ, αναφέρεται σε ένα τσομπανόσκυλο με το όνομα Τιπ, σε ένα αγρόκτημα που υπήρχε εκεί. Πρωτοσυνάντησε τον Τιπ ένα παγωμένο πρωινό, όταν πήγε στο αγρόκτημα, αναζητώντας τον ιδιοκτήτη του. Ξαφνικά, κάτω απ' το χιόνι, μπροστά στην πόρτα, ξεπετάχτηκε ο Τιπ, γεμάτος χαρά και ενθουσιασμό. Ο Τζέιμς είχε μείνει εμβρόντητος και αργότερα όταν ρώτησε τον αγρότη γιατί ο σκύλος είχε μείνει εκεί έξω, στο κρύο και το χιόνι, αυτός του είπε:

Μα «Δεν είναι αφημένος εκεί», του εξήγησε ο αγρότης. «Δοκιμάσαμε στιδήποτε μπορούσαμε για να τον βάλουμε με τους άλλους σκύλους μέσα στον στάβλο, αυτός όμως θέλει να κοιμάται μόνος του έξω εδώ».

Πόσο αφοσιωμένος και πιστός ήταν ο Τιπ! Αν και γέρικος, παρέμεινε πιστός, προτιμώντας να βρίσκεται έξω στο κρύο μπροστά στην πόρτα του αφεντικού του, αντί να κοιμάται ζεστά μέσα στον στάβλο

Η Βίβλος μιλάει με θετικό τρόπο για εκείνους που «κρατάνε την υποσχέσή τους ακόμα και όταν αυτό τους είναι να εκπληρώνουμε τις υποσχέσεις μας, τόσο προς τους άλλους όσο και προς τον Θεό. Μέρος αυτού είναι να κάνουμε αυτό που γνωρίζουμε ότι είναι σωστό, ακόμα και όταν αυτό δεν είναι εύκολο να γίνεται και να είμαστε πρόθυμοι να βάλουμε στην άκρη μερικές απ' τις ανέσεις μας, για χάρη των υλικών και πνευματικών μας στόχων.

Ο Τζέιμς Χέρριουτ περιγράφει πως καθώς έφευγε απ' το αγρόκτημα εκείνο το κρύο πρωινό, κοίταξε προς τα πίσω τον πιστό Τιπ, ενώ αυτός στεκόταν δίπλα στο αφεντικό του. Όποιες και αν ήταν οι συνθήκες, η χαρά του Τιπ ήταν να υπηρετεί το αφεντικό του. Είθε όλοι μας να έχουμε παρόμοια χαρά στην καθημερινότητά μας – επειδή είτε η καθημερινότητά μας είναι άχαρη είτε συναρπαστική, μέσα απ' αυτήν μπορούμε να υπηρετούμε και να δοξάζουμε τον Κύριό μας.

Ο ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

«Μείνε ήρεμος» – κράτα το ορθό ανάστημά ενός ακέραιου ανθρώπου, έτοιμος για δράση, προσμένοντας περαιτέρω διαταγές, προσμένοντας με χαρά και υπομονή την κατευθυντήρια φωνή και δεν θα περάσει καιρός πριν σου πει ο Θεός, όπως είχε πει ξεκάθαρα και ο Μωυσής στον λαό του Ισραήλ, «Βαδίστε προς τα μπροστά». — *Τσαρλς Σπέρτζον (1834-1892)*

♦
Ποτέ μην ξεχνάς ότι είσαι ξεχωριστός. Ποτέ μην ξεχνάς πως αν δεν υπήρχε κάποια ανάγκη για την δική σου μοναδικότητα να βρίσκεσαι πάνω σ' αυτή τη γη, δεν θα ήσουν εδώ εξ αρχής. Και ποτέ μην ξεχνάς, ανεξάρτητα απ' το πόσο δύσκολες φαίνονται οι προκλήσεις της ζωής και όλα τα προβλήματα, ότι ένα άτομο μπορεί να κάνει τη διαφορά στον κόσμο αυτό. Στην ουσία, όλες οι αλλαγές που έχουν γίνει και αξίζουν σε αυτό τον κόσμο, πάντα οφείλονται σε ένα άτομο. Γί' αυτό γίνε αυτό το άτομο. — *Ρίτσαρντ Μπακμίνστερ Φούλερ (1895-1983)*

1. Ψαλμός 15:4

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA ΠΕΡΑΙΝΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΝΟΥΣΕ ΑΠ' ΤΟΝ ΝΟΥ ΣΑΣ, ΟΤΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΑΥΤΟΣ ΑΠΕΥΘΥΝΟΤΑΝ ΣΕ ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ ΑΠΟ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΑ ΑΤΟΜΑ, μερικά σε αναπηρικά αμαξίδια, μερικά που δεν μπορούσαν να μιλήσουν, ενώ μερικά άλλα υπέφεραν από γεροντική άνοια ή Αλτσχάιμερ.

Κουνούσε τα χέρια του στον αέρα, καθώς η φωνή του περιέγραφε με πάθος κάποια βαθυστόχαστη έννοια και στη συνέχεια έπαιρνε την κιβωλία και έγραφε στον πίνακα: «Ποιος μπορεί να μου πει τι σημαίνει ειρήνη; Εσύ, Αλμπερτο, ναι, πές μου και θα το γράψω στον πίνακα. Υπέροχα! Ελάτε, πείτε κάτι και θα το στείλωμε στην τοπική εφημερίδα!»

Ο Φερούτσιο εργαζόταν για χρόνια σε αυτό τον οίκο ευγηρίας, όταν τον πρωτοσυνάντησα. Ήταν ο υπεύθυνος στο τμήμα ψυχαγωγίας και δραστηριοτήτων, όμως πάνω απ' όλα ήξερε να ενθαρρύνει και να παρακινεί, ειδικά όποιον είχε την ευκαιρία να τον βλέπει σε δράση.

Πάθος, κατανόηση, ενθάρρυνση, φροντίδα και σεβασμός μέχρι το τέλος ήταν μερικές απ' τις αξίες που αντιπροσώπευε μέχρι τη μέρα που συνταξιοδοτήθηκε πριν λίγους μήνες. Έμαθα τόσα πολλά απ' το παράδειγμά του και τον τρόπο που μιλούσε. Ανεξάρτητα απ' το πόσο βιαζόταν, πάντα θα σταματούσε να απαντήσει σε κάποιον που

τον φώναζε από μακριά, είτε αυτό το άτομο βρισκόταν σε αναπηρικό αμαξίδιο, είτε για να σκύψει και να καθαρίσει το φαγητό που είχε πέσει από το τραπέζι. Έδινε τεράστια αξία στο κάθε άτομο.

Κάθε Τετάρτη, συγκέντρωνε μια ομάδα από ηλικιωμένους πολίτες και συζητούσε τα τρέχοντα γεγονότα. Μετά η ομάδα αυτή έγραφε επιστολές στους τοπικούς πολιτικούς και αξιωματούχους ή στα παιδιά στο σχολείο του χωριού ή σε μια ομάδα από Βόσνιους πρόσφυγες. Ως δια μαγείας, θα έκανε κάποιο φαινομενικά αδιάφορο ηλικιωμένο άτομο να πει κάτι ή θα έπαιρνε ένα χαμόγελο από μια γυναίκα που ήταν σε αναπηρικό αμαξίδιο και η οποία είχε υποστεί εγκεφαλικό και δεν μπορούσε να μιλήσει πια, αλλά είχε τόσα πολλά να πει που ήταν συσσωρευμένα μέσα της.

Στη διάρκεια αυτών των εβδομαδιαίων συναντήσεων που έγιναν γνωστές ως οι «Συναντήσεις της Τετάρτης», λεγότουσαν, συζητιόντουσαν και προτείνονταν πολλά. Όσοι συμμετείχαν σ' αυτές, έγραψαν ένα βιβλίο αφιερωμένο στην πόλη τους, και ακόμη και οι τοπικές εφημερίδες συχνά αναφέρονταν στα θέματα που συζητιόνταν στις συναντήσεις αυτές.

Έμαθα τη σπουδαιότητα του να

δημιουργείς ένα σωστό περιβάλλον για τους ηλικιωμένους, ώστε αυτοί να νοιώθουν άνετα να ανοίγονται. Βλέπετε, τα άτομα αυτά, χρειάζονται κάποιον να τους αφιερώσει λίγο χρόνο και να συνδεθεί πραγματικά μαζί τους. Χρειάζονται την επαφή με τα μάτια. Χρειάζονται ένα χαμόγελο. Χρειάζονται κάποιον που να θυμάται το όνομά τους και να δείχνει ειλικρινές ενδιαφέρον.

Η ANNA ΠΕΡΑΙΝΙ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΙΔΡΥΤΡΙΑ ΤΟΥ PER UN MONDO MIGLIORE,¹ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

Όταν φθάσει το τέλος, θέλω να πω:
Όλη μου τη ζωή
Έμουν μια νύφη παντρεμένη με την
έκπληξη.
Έμουν ένας γαμπρός, που αγκάλιαζε
τον κόσμο.

Όταν φθάσει το τέλος, δεν θέλω να
αναρωτιέμαι
αν η ζωή μου είχε κάτι ξεχωριστό και
αληθινό.
Δεν θέλω να αναστενάζω και να είμαι
τρομαγμένη,
ή γεμάτη αντιρρήσεις.

Δεν θέλω να φθάσω στο τέλος απλώς
έχοντας επισκεφτεί τον κόσμο αυτό.
— Μάιρη Όλιβερ (1935-2019)

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

ΕΝΑΣ ΓΟΝΙΜΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΝΤΙΝΑ ΕΛΛΕΝΣ

Η ΔΕΚΑΧΡΟΝΗ ΕΓΓΟΝΗ ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΓΩ, ΠΕΡΑΣΑΜΕ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΑ ΤΙΣ ΠΡΟΑΛΛΕΣ, ενώ συζητούσαμε για φρούτα και καρπούς. Μόλις είχαμε διαβάσει κάποια εδάφια στο 22ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, που αναφέρονται στο δένδρο της ζωής, το οποίο δίνει 12 διαφορετικά είδη φρούτων: «Και μου έδειξε έναν καθαρό ποταμό με νερό τής ζωής, λαμπερό σαν κρύσταλλο, που έβγαινε από τον θρόνο του Θεού και του Αρνίου. Στο μέσον τής πλατείας της, και του ποταμού, από εδώ και από εκεί, ήταν το δέντρο τής ζωής, που φέρνει δώδεκα καρπούς, κάνοντας κάθε έναν μήνα τον καρπό του· και τα φύλλα του δέντρου είναι για θεραπεία των εθνών».¹

Προσπαθήσαμε να φανταστούμε τι είδους φρούτα θα ήταν αυτά – και σίγουρα όλα όσα μας άρεζαν περισσότερο, θα ήταν εκεί! Γελάσαμε με τη

σκέψη του πόσο εκπληκτικό πρέπει να είναι αυτό το δένδρο της ζωής – στα κλαδιά του οποίου μεγαλώνουν μαζί, καρύδες, μήλα, ροδάκινα, μάνγκο και παπάγιες!

Είναι εκπληκτικό, σκέφτηκα μέσα μου, το πώς μας προσφέρει ο Θεός επουράνιες ματιές από το μέλλον.

«Υπάρχουν άλλα εδάφια στη Βίβλο που να αναφέρονται στο δένδρο της ζωής;» με ρώτησε η Έμιλυ.

Η ερώτησή της αυτή με παρακίνησε να κάνω μια έρευνα μέσα στη Βίβλο και ανακάλυψα αρκετά εδάφια που αναφέρονταν στο δένδρο της ζωής. Το δένδρο αυτό, δεν αναφέρεται μόνο στην Αποκάλυψη, που είναι και το τελευταίο βιβλίο της Βίβλου, αναφέρεται επίσης για πρώτη φορά και στη Γένεση. Στο βιβλίο αυτό, το δένδρο της ζωής βρίσκεται στον Κήπο της Εδέμ, μαζί με το δένδρο της γνώσης του καλού και του κακού.²

Η Βίβλος περιέχει αρκετά ενθαρρυντικά εδάφια όσον αφορά τον Παράδεισο. Υπάρχουν τόσα πολλά

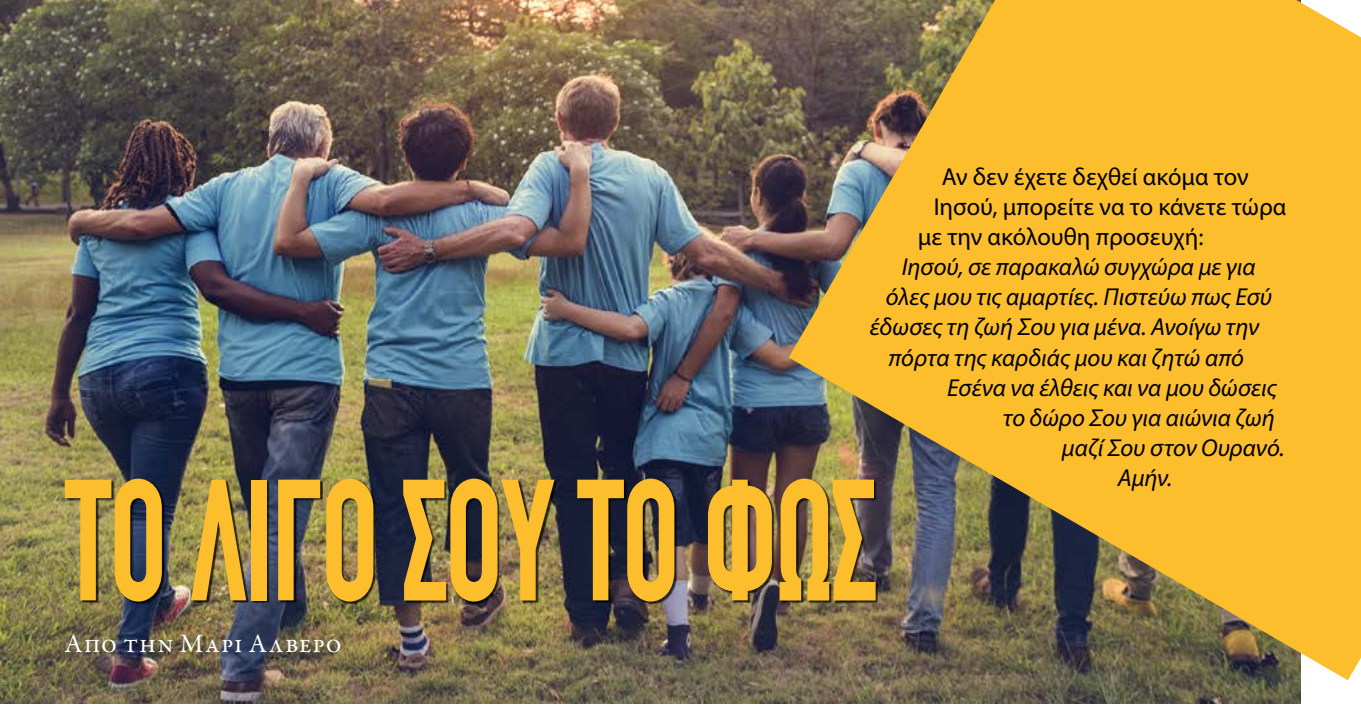
πράγματα που έχουμε να προσμένουμε με τόση χαρά! Οι επουράνιες ανταμοιβές μπορεί να σημαίνουν κάτι το διαφορετικό για τον καθένα μας – για την Έμιλυ, θα μπορούσε να σημαίνει να απολαμβάνει το αγαπημένο της φρούτο όποτε της αρέσει – επειδή ο Θεός έχει υποσχεθεί αυτές τις ξεχωριστές ανταμοιβές για τον καθένα που αναγνωρίζει τον Ιησού σαν Σωτήρα του!

Αν και στην Χριστιανική μας ζωή αντιμετωπίζουμε δύσκολους καιρούς – μια και ο Θεός μας έχει καλέσει να είμαστε αγωνιστές και νικητές – όμως μας έχει δώσει και πολλές ενθαρρυντικές υποσχέσεις για τις ανταμοιβές και τις ευλογίες που μας προσμένουν.

Η ΝΤΙΝΑ ΕΛΛΕΝΣ ΗΤΑΝ ΔΑΣΚΑΛΑ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΣΙΑ ΓΙΑ 25 ΧΡΟΝΙΑ. ΑΝ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΣΕ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΕΝΩ ΕΠΙΣΗΣ ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΑΡΘΡΩΝ. ■

1. Αποκάλυψη 22:1-2

2. βλ. Γένεση 2:9

ΤΟ ΛΙΓΟ ΣΟΥ ΤΟ ΦΩΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

Αν δεν έχετε δεχθεί ακόμα τον Ιησού, μπορείτε να το κάνετε τώρα με την ακόλουθη προσευχή:
*Ιησού, σε παρακαλώ συγχώρα με για όλες μου τις αμαρτίες. Πιστεύω πως Εσύ έδωσες τη ζωή Σου για μένα. Ανοίγω την πόρτα της καρδιάς μου και ζητώ από Εσένα να έλθεις και να μου δώσεις το δώρο Σου για αιώνια ζωή μαζί Σου στον Ουρανό.
Αμήν.*

ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ ΕΜΨΥΧΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΙΔΡΥΣΑΝ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ και ορφανοτροφεία, υιοθέτησαν παιδιά, δημιούργησαν οργανισμούς για πιο δίκαιο εμπόριο ή επέφεραν κάποια άλλη αλλαγή στον κόσμο που ζούμε. Όμως όση έμπνευση και να μας προσφέρουν αυτά τα άτομα, οι περισσότεροι από εμάς δεν έχουμε το κάλεσμα να επιτελέσουμε τέτοιου είδους αποστολές. Βρισκόμαστε συνέχεια στο ίδιο μέρος, έχουμε οικογένεια και ζούμε απλές ζωές στην ίδια γειτονιά. Όμως θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας τρία πράγματα που έχουν βοηθήσει εμένα και την οικογένειά μου να μάθουμε να αγαπάμε το να υπηρετούμε την κοινότητά μας, παρ' όλα όσα έχουμε να κάνουμε σε καθημερινή βάση.

1) ΠΕΙΤΕ ΝΑΙ ΣΤΟ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΕΙΤΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

Αυτό μπορεί να γίνει στο σχολείο των παιδιών σας ή στην τοπική εκκλησία ή με τους γείτονές σας ή οπουδήποτε παρουσιάζεται κάποια ανάγκη. Και να είστε σίγουροι ότι πάντα θα υπάρχει μία ανάγκη που μπορείτε να

βοηθήσετε. Αυτό το μάθαμε όταν αρχίσαμε να βοηθάμε άλλους πιστούς στην ενορία μας. Αρχίσαμε με το να προσφέρουμε μία ή το πολύ δύο ώρες απ' τον χρόνο μας, όμως καθώς βλέπαμε ότι υπήρχαν περισσότερες ανάγκες, προσφερθήκαμε να κάνουμε το επιπλέον. Αυτή η υπηρεσία μας, βοηθά να προσφέρουμε στην τοπική μας κοινότητα και με το να το κάνουμε αυτό, έχουμε ευλογηθεί με φίλιες που δημιουργήθηκαν και ενδυναμώθηκαν.

2) ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ

Σας αρέσει να έχετε επισκέπτες, όμως μόνο αφού έχετε καθαρίσει το σπίτι, έχετε μαγειρέψει και έχετε κόψει λουλούδια για το βάζο στο τραπέζι; Έμαθα πως η διαθεσιμότητα είναι το πρώτο βήμα στη φιλοξενία. Το να καλωσορίζετε τους άλλους στο σπίτι σας, είναι συχνά η αρχή κάποιας φιλίας. Θα σας ανοίξω την πόρτα του σπιτιού μου όπως και να 'χει και θα μοιραστώ οτιδήποτε υπάρχει στην κουζίνα μου. Νοιώθω άνετα, ενώ μοιράζομαι τις ατέλειές μου και ανακάλυψα ότι αυτό διευκολύνει και τους άλλους να ανταποκρίνονται ευγενικά επίσης.

3) ΕΠΙΑΞΕΤΕ ΤΗ ΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΗΝ ΑΝΕΣΗ

Όπως και ο καθένας, κάποιες φορές θέλω να βρίσκομαι μόνη μου. Δεν υπάρχει τίποτα πιο άνετο απ' το κρεβάτι μου και ένα καλό πρόγραμμα στην τηλεόραση, χωρίς καμιά ενόχληση. Όμως υπάρχουν φορές που θα πάω στην κουζίνα να ψήσω κουλουράκια, επειδή ο σύζυγός μου προσκάλεσε κάποιους φίλους του να δούνε έναν αγώνα όλοι μαζί. Και γνωρίζω πως στο μέλλον, θα θυμάμαι αυτή τη φιλική ατμόσφαιρα με τους αγαπημένους μας περισσότερο απ' την τηλεόραση που θα έβλεπα μόνη μου με τις πυτζάμες μου.

Το φως σας ίσως να μην είναι πολύ δυνατό, όμως θα φωτίζει αρκετά δυνατά καθώς ανοίγετε τη ζωή σας στους άλλους γύρω σας και τους υπηρετείτε με θερμή και χαρά. Όπως έκανε και ο Ιησούς.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΤΩΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΑΤΕΛΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΙ

Μην επιτρέπεις στον εαυτό σου να νοιώθει λύπη ή απογοήτευση για τις ατέλειές σου, επειδή ποτέ δεν πρόκειται να γίνεις τέλειος. Αντίθετα, να είσαι ευγνώμων που Είμαι εδώ να σε βοηθήσω και να σε στηρίξω. Έτσι δεν θα μπεις στον πειρασμό να νοιώσεις άσχημα, όταν σκοντάψεις ή παραπατήσεις κάπου.

Πρόσβλεψε σε Εμένα για τη δύναμη και την αντοχή που χρειάζεσαι. Έλα σε Εμένα για τις απαντήσεις και την καθοδήγηση που χρειάζεσαι. Δώσε σε Εμένα τα βάρη σου και Εγώ θα σε βοηθήσω να τα μεταφέρεις. Δώσε σε Εμένα τις ανησυχίες σου και τους φόβους και Εγώ θα σου δώσω τη γαλήνη που υπερβαίνει κάθε νόηση. Οποιαδήποτε κι αν είναι η αιτία της απόγνωσης ή της απογοήτευσης ή της τύψης, δώσε την σε Εμένα και πες Μου γι' αυτήν, ώστε να μην την μεταφέρεις με τη δική σου δύναμη. Άφησε όλα αυτά τα βάρη στα πόδια Μου και άσε την αγάπη Μου να σε θεραπεύσει και να σε συνεφέρει.

Καθώς εσύ φέρνεις κάθε ανησυχία, φόβο ή σκοτούρα σε Εμένα, Εγώ θα σου δώσω καθοδήγηση. Καθώς κρατάς τις σκέψεις σου σ' Εμένα, Εγώ θα σε γεμίσω με την τέλεια ειρήνη Μου και θα σου δώσω τη δύναμη να συνεχίσεις.